

Köszönet a betegeknek!

A gyógyszerészeket az utóbbi időben érték támadások, de szerencsére a betegek nem azonosulnak a negatív mondatokkal, ők bíznak bennük, elismerik a munkájukat, és megértésükkel támogatták őket a vészhelyzet ideje alatt is.

8.
oldal

A betegek mondják, írják, telefonálják, hogy köszönik a gyógyszerészek munkáját és hihetetlen helytállását, amit a koronavírus időszakában tanúsítottak, és folyamatosan biztosították a lakosság gyógyszerellátását.

• A vírushelyzet miatt egy gyógyszertár sem zárt be. Csak akkor, két hétre, ha a gyógyszerész megfertőződött, mert nélküle nem nyithat ki az az 500 gyógyszertár, ahol egy gyógyszerész dolgozik az asszisztensekkel.

• Nem követték a hivatalos zárórát sem, ha még tartott az utcán a sor, hanem mindenkit kiszolgáltak.

• Akkor is ott álltak a patikai dolgozók a betegekkel szemben, amikor még saját maguknak sem tudtak maszkot szerezni, vagy amikor csak „horroráron” sikerült megvenni.

• A gyógyszertárvezetők jelentős hányada 60 év feletti, de ők is dolgoztak a vészhelyzet alatt. Ellenkező esetben számtalan település, és így sok beteg patika és gyógyszer nélkül maradt volna.

• Van, ahol a létszám miatt megoldható volt, és két csoportra osztották a patikai dolgozókat, napi vagy heti váltásban dolgozva. Nem találkoztak egymással, így ha az egyikben fertőzés alakul ki, a másik átveszi a teljes munkát, és nem kell bezárni a patikát.

• Persze a 8 óra munka sokszor 10-12-14 óra lett a vészhelyzet ideje alatt, pedig otthon is „vészhelyzet” volt.

• Ahol meg tudták tenni, ott az idősebb gyógyszerészek „hátról”, a laboratóriumban, az irodában dolgoztak, vagy a telefonhívásokat kezelték. Mert az is rengeteg volt, rengeteg kérdéssel. Ebből is látni, hogy a gyógyszer, az a termék és a hozzá tartozó információ együttese.

• Éjszakai ügyelet alatt kiadják az egy hónapja felírt gyógyszert is, a vásárlónak sürgősnek tűnő cumit, bébitápszert, terhességvizet, óvszert. A gyógyszerészek az előző nap ledolgozzák a patikában a mun-

kaidejüket, éjjel ott alszanak (?) ügyeletben a patikában, amikor éppen nem nyomja meg a beteg a csengőt, majd másnap is ledolgozzák a nyolc órát. A gyógyszertárvezetők még többet, mert a 8 óra csak az alkalmazottakra vonatkozik.

GYÓGYSZER = TERMÉK + INFORMÁCIÓ

A felületes szemlélő és a valódi értékeket figyelmen kívül hagyó számára olykor úgy tűnhet, hogy a gyógyszerészek csak odanyúlnak a polcra, és leveszik a gyógyszert. Igen. De tudják, hogy melyik polcra kell nyúlni, milyen hatáserősségért, milyen gyógyszerformáért, és van még ezernyi szakmai, adminisztratív és a NAV által megkövetelt dolog, amire figyelniük kell. És a gyógyszerhez információ is tartozik. Többek között a gyógyszerészek fel tudják hívni a beteg figyelmét, hogy mely gyógyszert lehetne lecserélnie, mit kellene változtatnia, mit nem szabadna együtt szednie, sőt milyen azonos hatóanyag-tartalmú, de olcsóbb készítményre tudná lecserélni az eddigit.

Tehát a gyógyszerészek a termék mellé információt adnak, felhívják a problémákra a figyelmet, orvoshoz irányítanak, tanácsot adnak akkor is, ha az illető éppen nem vásárol semmit. Újságot adnak ingyen a gyógyszertárba betérő felnőttek, gyerekek, várandósoknak (Patika Magazin, Patika Magazin Rejtvényújság, Bébi kicsik és nagyok, Junior stb.), ezeket az újságokat a gyógyszerészek pénzért vásárolják meg, de ingyen adják a betegeknek, a patikába betérőnek.

A minap örömteli megtiszteltetésben volt részem, részt vehettem egy 80 éves, még aktívan dolgozó gyógyszertárvezető születésnap megemlékezésén. Ő elmondta, hogy ez alatt a néhány évtized alatt sem unta meg a hivatását. (Amit gyógyszerész édesanyjának is köszönhet.) A mai napig ugyanolyan örömmel megy be minden hétfő reggel a patikába.

Egy másik 80 éves gyógyszertárvezetővel a járvány kezdetén kitért gyógy-

Fotó: alifex / iStock / Getty Images Plus

szerefelhalmozás idején beszéltem telefonon, és azon sopánkodott, hogyan tudja minél előbb beszerezni a gyógyszereket a betegeinek.

Ezen időszak alatt a fiatalok féltően óvták és segítettek idősebb kollégáikat. A négy gyógyszerésztudományi kar (Budapest, Szeged, Pécs, Debrecen) egyetértésével és támogatásával és a Magyar Gyógyászati Kamara által kidolgozott keretrendszerben önkéntes gyógyszerészhallgatók is dolgoztak a patikákban. Sőt az ötödéves hallgatók is éppen ebben az időszakban töltötték ott a kötelező szakmai gyakorlatukat. Felajánlották nekik, hogy a fennálló vészhelyzetben nem kötelező ott lenniük, de mindegyikük maradt, és a továbbiakban is segítettek a kollégák munkáját.

A betegek a vészhelyzet alatt érezték, hogy mindezen kemény erőfeszítés, megfeszített munka, túlóra értük történik, hogy ezzel a gyógyszerészek sokszor háttérbe helyezték saját családjukat is.

A betegek többsége csendben, türelmesen kivárta a sort, és megköszönte a törődést. Ezek az elismerő szavak segítettek a nehéz időszakban, a fáradtság utolsó utáni perceiben „felrázni” a kollégákat, hogy újult erővel folytathassák tovább a munkát.

Nagy köszönet illeti a betegeket, hogy zokszó nélkül viselték a patikában, az egyébként az ő érdekükben is hozott, biztonsági intézkedéseket.

DR. SZARVASHÁZI JUDIT